No. 10.

# VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 23 Januarij.

## Zaken van den dag.

Beschouwingen, over het onevenredig drukkende van ons *belastingstelsel* en de *contracten met de Handel-Maatschappij gesloten*, hebben ons gedurende eenigen tijd zoo onafgebroken bezig gehouden, dat wij buiten de gelegenheid waren, het een en ander te zeggen, omtrent deze en gene zaak, aan de orde van den dag zijnde.

Wij willen trachten, deze achteloosheid zoo goed mogelijk te herstellen, door, hoewel kortelijk, ons gevoelen te zeggen, over eenige, in den laatsten tijd voorgekomene zaken in ons vaderland, welke meer bijzonder onze opmerkzaamheid getrokken hebben.

*Vooreerst* moeten wij dan dankbaar erkennen, dat er onderscheidene, wij hadden bijna gezegd, *vele*, bewijzen door de regering worden gegeven, dat er niet maar, zoo als eertijds, *overwogen* maar GEWERKT en GEHANDELD wordt, om tot vereenvoudiging en bezuiniging niet alleen, maar ook tot eene mildere, meer constitutionele toepassing te geraken van onze vaderlandsche Instellingen.

Tot *vereenvoudiging* h. i. v. toont men te willen komen door het onderzoek, welke zaken, zonder alle (ook de hoogste) kanalen te moeten passeren, door *mindere* besturen of autoriteiten kunnen worden afgedaan.

Houdt men tegenwoordig werkelijk van *afdoen*, [en wij willen dit gelooven,] dan kan men ook spoedig op dit stuk eenig koninklijk besluit te gemoet zien, ten gevolge waarvan vele vereenvoudigingen kunnen plaats grijpen, en de tot nu toe te ver gedrevene centralisatie aanmerkelijk wordt beperkt.

Tot *bezuiniging*: door het supprimeren van verschillende ambtelijke betrekkingen, en commandementen; door het op pensioen stellen van onderscheidene Hoofd-Officieren; het reorganiseren van een en ander wapen der armée; *door de verhoogde opcenten gratis te doen invorderen*; door eene (niet onduidelijk toegezegde) korting op de hoogere tractementen, tot vermindering van den last der pensioenlijst; enz. — hoewel het na dit een en ander niet te ontkennen is, dat op *dit* veld nog zeer veel te arbeiden valt.

Eene *mildere en meer constitutionele toepassing onzer vaderlandsche instellingen* schijnt ons toe te blijken, uit de wijziging van het vroegere koninklijke besluit omtrent de *afgescheidenen*; uit de benoeming eener commissie tot onderzoek des bezwaren, bij een groot deel der natie gerezen, tegen de bestaande bepalingen op het stuk van het *onderwijs*; uit het, (zoo men altans zegt,) in nadere overweging zijn der instructie voor de Gouverneurs, welke hun bevoegdheid geeft, bij de verkiezing der Leden voor de Staten-Generaal, mede te stemmen; uit de vrije onafhankelijke keus des Konings van den *derden* voorgedragen candidaat voor het Lidmaatschap van den Hoogen Raad; [eene *wijze* keuze, in ons oog, evenzeer *regtvaardig* als *staatkundig*, het laatste woord in den *goeden* zin genomen,] uit het in de vorige vergaderingen der Staten-Generaal veel getrouwer op hunnen post zijn der Ministers, dan vroeger; uit het veel bereider zijn van deze, tot het geven van inlichtingen en openingen, dan voorheen; uit het reeds ondertanden zijn en de binnen kort toegezegde voordragt eener wet op de algemeene *rekenkamer*; uit de circulaires van den Minister van financien, betrekkelijk het *zegelregt der dagbladen*, en het regt op den overgang der goederen, in de zoogenaamde *doode hand* enz.

Ook op *dit* veld intusschen, valt nog zeer veel te doen; want zoolang wij b. v. geene betere wetsbepalingen bezitten, waarbij de Ministeriële verantwoordelijkheid in de bijzonderheden geregeld wordt, zullen wij aan deze Instelling zooveel als *niets* hebben; en het blijkt immers, dat de Minister, dien het aanging, ook weder niet geschroomd heeft, een Koninklijk besluit te provoceren, waarbij in werking zijnde *wetsbepalingen* buiten toepassing werden gesteld. Is de Koning, of de regering, tot iets dergelijks bevoegd, waar zijn dan de waarborgen voor onze staatkundige en burgerlijke regten en vrijheden, welke ook voor een groot deel *bij wetten* zijn bepaald, die de regering dan naar goedvinden kan opheffen, en laten ons zooveel of zoo weinig behouden, als zij wil?

De *zaak* is goed, wij hebben daar niets tegen; doch het *beginsel*, het grondwettige beginsel wordt geschonden; en ook bij de beste en nuttigste daden, moet *dit* beginsel als heilig worden geëerbiedigd.

Had de heer VAN DOORN dit zóó niet begrepen, toen ZExc., als chef van het kabinet des Konings, dit besluit onder het oog kreeg? Zoo ja, moest ZExc. dan niet verwachten, dat, bij het ten uitvoer leggen en bekend worden er van, er weder nieuwe stof tot bittere en gegronde klagten over schending der grondwet zouden ontstaan; en dat ook ZExc. ten gevolge daarvan niet verschoond zou blijven?

Geeft men op die wijze niet *zelf* aanleiding tot misnoegen, tot ondermijning van het vertrouwen op de constitutionele gezindheden der regering?

In waarheid, wij begrijpen zulk eene handelwijze niet.

*Ten tweede*, lazen wij met genoegen, de deelneming van *den Koning*, in de ellende, die Hoogst Denzelven omringt. Nimmer hebben wij, noch bij Z. M. noch bij H. D. doorluchtige gemalin, het gevoel van *menschelijkheid* betwijfeld. Er bestonden te schoone proeven, te overtuigende bewijzen, dat hetzelve in beider harten huisvest. Hetgeen wij nieuwelings lazen, was slechts eene bevestiging van hetgeen wij en anderen reeds vroeger als bewezen hadden aangenomen.

Welnu, ziedaar dan de grond van hoop, waarop wij bouwen! Het vorstelijk 's Gravenhage maakt niet *alleen* het gebied uit, welks bewoners H. H. M. M. verlangen gelukkig te zien, — van knellende ellende te bevrijden.

*Geheel Nederland* ligt daar in het ronde, en ziet uit naar verzachting van geleden wordend leed, naar verligting van gedragen wordende — en laat ons dit er bijvoegen — van *onevenredig drukkende* lasten.

's Konings edelmoedigheid en menschlievendheid alleen *kunnen* niet toereikend zijn, om in al de nooden, en al het lijden te voorzien, welke, altans voor één groot deel, uit een verkeerd belastingstelsel voor de minvermogenden ontstaan. Maar 's Konings *magt* en *invloed* zouden zeer veel vermogen, om op dit stuk gewigtige verbeteringen te doen aanbrengen, om eene verdeeling der lasten, meer naar evenredigheid van ieders *inkomsten*, in Nederland te doen tot stand komen.

Wij vernemen, dat ZExc. de Minister ROCHUSSEN aan het onderzoeken is van het getal *deuren en vensters*. Het zal echter niet mogelijk zijn, dat ZExc. hierdoor gerake tot eene juiste of meer naauwkeurige kennis van de *inkomsten* der bewoners; ter naauwernood slechts een weinigje tot die der uitgaven, welke *gedaan*, en tot zekere hoogte *moeten* gedaan worden, omdat zelfs de armste *licht* noodig heeft, en niet, gelijk de mol, in onderaardsche holen kan verblijf houden, of zich met zijn gezin op straat legeren.

Bepaalt men ook al hoogere aanslagen, voor een grooter getal deuren en vensters, dan thans, niemand zal die hoogere aanslagen *behoeven* te betalen, die niet *wil*; — maar om te leven, moet men *willen* eten, en aan eene hoogere belasting *hierop* drukkende, is dus geen ontkomen.

*Ten derde*, hebben wij, uit de in den laatsten tijd meer breedvoerig openbaar gemaakte redevoeringen, ook met blijdschap gezien, dat vele Leden der Staten-Generaal soortgelijke denkbeelden, als de onze, omtrent de op het stuk der belastingen in te voeren verbeteringen koesteren. Zij hebben niet *gehandeld* naar hunne *woorden*, het is waar; zij beriepen zich op het *transitoire* van onzen toestand; doch zij namen dan toch, als 't ware voor het oog der natie, de verpligting op zich, om, bij bij het eindigen van dien toestand, het betere, en het betere *alleen*, aan te nemen.

*Ten vierde*, hebben wij met de hoogste belangstelling vernomen de moedige pogingen zoo door Mr. LIPMAN, als door Dr. EEKMA en eenige zijner kunstgenooten aangewend, om bepalingen te doen opheffen, over welker onwettigheid reeds sinds lang hevige klagten gerezen waren.

Voor de Staten-Generaal is de beoordeeling der eerste zaak zeer critiek, want, bij de onwettigverklaring der medestemming van de Gouverneurs, zouden zij erkennen, zelve onwettig verkozene volksvertegenwoordigers te zijn.

Ware het daarom niet beter, dat de regering zich haastte, zelve het onwettige voorschrift der medestemming in te trekken?

Wat de *verloskundige tabellen* betreft, nog niet lang geleden werd ons verzekerd, dat er nog geene tabellen dit jaar aan de betrokkene kunstoefenaren waren toegezonden. Zou men op die wijze een eind aan de zaak willen maken? Dat ware niet voldoende, naar ons inzien; het koninklijke besluit zelf, krachtens hetwelk die tabellen zijn uitgevaardigd, zou behooren te worden gewijzigd of geheel ingetrokken, opdat voor de natie bleek, dat men zich niet schaamt, begane onwettigheden of ongerijmdheden te herstellen.

*Ten vijfde*, hebben wij ook tot onze vreugde gezien, dat het *Handelsblad* voortgaat, eene onafhankelijke taal te voeren, en niet schroomt verkeerde daden, ook der nieuwe regering, ernstig en openbaar af te keuren. Slechts nu en dan treffen wij onder de *ingezondene* artikelen stukken aan, welke niet verdienen, door eene verlichte redactie, ter lezing van een zoo talrijk publiek, als voor hetwelk zij arbeidt, te worden aangeboden. Wij zeiden het reeds vroeger, het blad oefent *te veel* invloed uit, om tot verwarring van begrippen en het verspreiden van onjuiste of verkeerde denkbeelden en redeneringen mede te werken.

Overigens zijn alle onafhankelijke bladen hetzelve in zoover dank schuldig, dat de redactie altans aan *personaliteiten*, tegen de schrijvers der genoemde bladen gerigt, de plaatsing weigert. Dit moet uit den aard der zaak veel hatelijk en schadelijk twistgeschrijf voorkomen, en aan zulke nietswaardigen, welke de stellingen en beschouwingen dier bladen niet kunnende weêrleggen, hunne gal tegen die *personen* zouden willen uitspuwen, hiertoe den weg afsnijden.

*Ten zesde* lazen wij met genoegen in de *Arnhemsche Courant*, een krachtig artikel, over de zaak van den TOLK DER VRIJHEID, waarbij wel en teregt, naar ons inzien, de stelling bestreden en wederlegd wordt, dat REGERING in ons land synoniem zou zijn met: den PERSOON des KONINGS, of het KONINKLIJK GEZAG, waartusschen in elken constitutionelen staat een zeer groot verschil bestaat.

Wanneer de *regering*, de ministers, die besluiten opstellen of doen opstellen en voordragen, de *staatsraad* die ze overweegt en tot de aanneming adviseert, oorzaak zijn, dat bij een Koninklijk besluit de grondwet of de wet geschonden wordt; wanneer een vrije tolk der openbare meening, op den toon der verontwaardiging, welke zulk eene daad alligt moet of kan opwekken, vooral in eenen tijd, dat het vaderland zulke heillooze gevolgen van dergelijke daden te dragen heeft, — DE REGERING deswege vinnig hekelt en berispt, zal dan de *persoon* of het *gezag* DES KONINGS kunnen gezegd worden daardoor gehoond of boosaardiglijk te zijn aangerand?

Is het geheele vaderland, de Koning zelf, niet veeleer daarvoor dank verschuldigd, dat op die wijze het begaan van onwettigheden tot eene bedenkelijke en moeijelijke zaak wordt gemaakt? dat daardoor de heerschappij der wetten, voor het *algemeene belang* van Koning en Vaderland daargesteld, wordt verzekerd of bevorderd? dat een Koning daardoor liewaard wordt, voor het verlies der liefde van het tegenwoordige — en voor den vloek van het nageslacht?

De TOLK voert zeker nu en dan eene hevige taal, maar » *aux grands maux, il faut les grands remèdes.*" Het schenden der grondwet en der wetten, [wij hebben de autoriteit van de meeste Leden der Staten-Generaal voor ons, om er ons op te kunnen beroepen,] was in Nederland schier tot eene *gewone zaak* geworden. Met zóóveel gemak en gerustheid scheen men er toe over te gaan, als tot het wegschenken van eene ridderorde. En wat meer is, men handhaafde die onwettigheden met hand en tand.

Ware het gebleken, dat eene bescheidene aanwijzing, eene ootmoedige klagt des noods, toereikende waren, om begane onwettigheden te doen herstellen; of waren de beschuldigingen, ongegrond zijnde, op eene overtuigende wijze wederlegd geworden: zou dan ooit een blad in den toon van den TOLK gevallen zijn; — dit zelfs maar in eenig opzigt noodig hebben kunnen oordeelen, of, hiertoe nogtans overslaande, onder het getal der weldenkende Vaderlanders lezers gevonden hebben? — Wie zal deze vraag toestemmend beantwoorden?

Het is waar, dat wij, van onze zijde, de bloote aanwending van de kracht der waarheid voor het meest geschikte middel van herstel houden, altans dáár, waar van eene beschaafde Maatschappij de rede is.

Doch wij mogen daarom nog niet veroordeelen den medicijnmeester, die een ander stelsel volgt, en *sterker* prikkelende middelen noodzakelijk acht. *Hy* kan, — doch ook *wy* kunnen ons vergissen, door eene *te* groote kracht toe te kennen aan het geneesmiddel, hetwelk *wy*, voor als nog, voor aangewezen hielden.

De vraag is slechts: beoogt men het herstel van den lijder? En hoe men ook *den Tolk* vervolge of vergruize, — wij voor ons hebben nog nimmer bepaaldelijk eene andere strekking in dat blad kunnen ontwaren, dan hoofdzakelijk die, om het vaderland te ontheffen van een juk, [dat der *Aristocratische* magt] waaronder hetzelve al te diep gekromd en gebukt gaat, en hetwelk, wordt het niet weldra door een wijs gebruik der Koninklijke magt en eene welwillende medewerking der Staten-Generaal, aanmerkelijk verligt, naar wij vreezen, eerlang zal blijken *te* zwaar gedrukt te hebben.

Of het versmoren van stemmen welke geacht worden wat al te luid te roepen, door de natie zal worden beschouwd, als eene *verligting* van dat juk, meenen wij sterk te moeten betwijfelen.

Daartoe zijn, naar het ons voorkomt, meer geschikte middelen, bij menigte, voorhanden.

Verder heeft de *Arnhemsche Courant* hoewel wij haar nu en dan bestreden hadden, ons altans den bijnaam van »*de opregte*" niet willen onthouden. Zij heeft het stilzwijgen bewaard op de artikelen, welke de *Vlissingsche Courant*, ten aanzien der *persoonlyke* aanvallen, tegen den heer VAN DOORN gerigt, *op deugdelyke gronden*, zoo zij meende, geleverd heeft.

Dat blad toonde dáárdoor, welken invloed bedaarde, onpartijdige redenering, door bewijzen ondersteund, op hetzelve uitoefent; hetgeen ons eene reden te meer geeft, op het gevoelen van dat blad prijs te stellen, en den strijd »aan hare zijde," zoolang die nog gevorderd wordt en wij daartoe in staat blijven, onvermoeid vol te houden. Zijn er *nadere* gegronde klagten, omtrent het gebruik, dat de heer VAN DOORN van zijnen hoogen invloed maakt, gerezen, — het is er verre af, dat wij dezelve *a priori*, bij de bedoelde artikelen, zouden hebben willen ontzenuwen, of als ongegrond doen beschouwen.

*Ten zevende*, hebben wij, in den *Noordbrabander* van den 14. dezer, gelezen: »*De Vlissingsche Courant heeft hare oppositie op kleine schaal terug gebragt, en zal met nieuwjaar nu weer, als naar gewoonte, op een half blaadje driemaal in de week gaan verschynen.*"

Hij neemt vervolgens uit dat *halve blaadje* toch onze nieuwjaarswenschen over, waarmede hij eene kolom van *zyn* DUBBEL blad vult.

Maar immers een blad, dat zijne *oppositie* op kleinere schaal terugbrengt; dat dus, (laat ons de meening van den *N. B.* maar met ronde zeeuwsche woorden uitdrukken,) *zachter* en *gedweeër* wordt, en met een kleiner leger, minder geschut en ligter wapenen te velde trekt, — zulk een blad moet niet gezocht worden, voor den *Noordbrabander*, nog deugdelijk geschut in zijn artillerie-park op te leveren.

Het is echter de eerste maal niet, dat wij de gehalte van een boek of blad, naar deszelfs lijvigheid of naar de ellemaat, zien beoordeelen.

*Ten achtste*, hebben wij eenen aanval te verduren gehad van eene onzer zeeuwsche zusters, met name de *Goessche Courant*.

Den schrijver van het artikel in haar N°. 4 van den 11. dezer, heeft het geweldig gehinderd, dat zekere *Anonymus* [van de *geneeskundige* faculteit,] ons een weinigje lof, wegens de deugdelijkheid van onzen bril en de goede snede onzer pen, had toegezwaaid; — vooral daarom, dat onze nieuwjaarswenschen ook gedoeld hadden op *meerdere vryheid in het stuk van Godsdienst en onderwys*. Toen wij *dit* wenschten, meent de schrijver, hadden wij onzen bril niet op, — want *hy* ziet niet, dat de vrijheid in het stuk van Godsdienst en onderwijs ergers is beperkt. Wat onnoozele streek beging dan de regering, met de wijziging van het besluit omtrent de afgescheidenen, sedert wij en anderen onze wenschen uitboezemden; en beging zij vroeger door de benoeming eener commissie voor het onderzoek, wat er voor de vrijheid van het onderwijs meer zou kunnen en behooren gedaan te worden! De regering was bij die handelingen dan ook zeker brilleloos, volgens den schrijver.

En hoe vereerend voor ons, dat wij nog slechts flaauwelijk vermoed worden, hetgeen men van den *Noordbrabander*, de *Catholyke stemmen* de *Arnhemsche Courant* en het *Handelsblad* zeker stelt, »dat zij onder den invloed staan van eene gezindte, »aan welke het nooit genoeg is, gelijke regten met »anderen te hebben, maar die de *heerschende* zijn »wil."

De schrijver leest den *Vlissinger*, of heeft altans onze Nieuwejaarswenschen gelezen, en moest toch onderstellen, dat wij eenige antecedenten hadden. In plaats van dit eens na te zien, wenscht hij, dat wij onzen bril eens op zetten en eene goed versnedene pen vatten, om *hem* eens te melden, welke meerdere vrijheid van Godsdienst en Onderwijs wij zoo al wenschelijk zouden achten.

Wij willen hem hierin te gemoet komen, door de verwijzing naar onze nummers van $15^n$, $18^n$ en $25^n$ *Augustus*, en den 21 *November* 1840, waar te lezen staat, wat hij verlangt dat wij hem melden zullen.

Wat hij ten nadeele der R. C. kerk en de pogingen en bedoelingen onzer R. C. landgenooten zegt, en het scherpe, onbewezene en liefdelooze oordeel, hetwelk hij over dezelve velt, willen wij niet wederleggen, want — het zou niet baten. Wij hoorden laatst iemand zeggen:

»Het zou niet moeijelijker vallen, den duivel-zelf »tot bekeering te brengen, dan eenen onverdraag»zamen geestelijke te overtuigen, dat hij ten aan»zien der belijders eener andere Godsdienstleer *Chris»tlyke liefde* moet oefenen en de Evangelie-les opvol»gen: »wat gij wilt, dat U de *menschen* doen, »»doe gij hen desgelijks.""

En hiermede besluiten wij nu maar ons overzigt van de, onze opmerkzaamheid getrokken hebbende, *zaken van den dag.*

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat bij hen is ingekomen en op heden ter invordering aan den heer Ontvanger der directe belastingen alhier is verzonden, het door Zijne Excellencie den heere Staatsraad Gouverneur dezer provincie op den 8e. dezer maand voor deze stad executoir verklaarde kohier der personele belasting wegens gedane herziening over 1840/41, N°. 10, en noodigen de daarop voorkomende belastingschuldigen bij deze uit, om het geen, waarvoor zij bij gemeld kohier zijn aangeslagen, binnen den bij de wet bepaalde termijnen in handen van voornoemden Ontvanger te voldoen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigt en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 15. Januarij 1841.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME,
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

# Nieuwstijdingen.

## FRANKRIJK.

PARIJS, den 18. Januarij. Te Calais is een treurig ongeluk gebeurd. Daar de Engelsche paketboot, die de brieven van den 14n overbragt, door het slechte weder niet voor den wal kon komen, was eene sloep uit de haven geloopen, om de brievenmaal af te halen; maar deze sloep heeft gestooten, en van de elf man die zij bevatten zijn acht in het water omgekomen.

— Blijkens telegrafische depêche van Toulon, heeft de Generaal *Guingret*, in de laatste dagen van December, een strooptogt in den stam van Beni-Sala-Haam gedaan, bij welken de moordenaars van den kapitein van den generalen staf, *Sayet*, en hunne medepligtigen, gedood of overgeleverd zijn. Zestig Arabieren zijn omgekomen, achthonderd stuks rundvee, twaalfhonderd schapen, de tenten en eene groote voorraad graan, in handen der Franschen gevallen.

— Wij hebben reeds gewag gemaakt van het kluchtspel: *De Fransche haan kraait wel, maar vecht niet*, hetwelk ieder avond op een der Londensche tooneelen met geestdrift wordt toegejuicht. Volgens een onzer Parijsche dagbladen is de inhoud daarvan als volgt:

De held van het stuk is een snoevende Fransche kapper, die zich voor een vechtersbaas uitgeeft en tot naam heeft *Le Coq* (de Haan.) Hij draagt een grooten militairen hoed, waaruit de roode jakobijnen muts komt kijken; zijne uniform is die van het Keizerrijk; hij sleept achter zich den grooten sabel van de tijden der republiek en draagt overigens den baard en de knevels van de Julijomwenteling. Hij spreekt niet anders dan van hakken en doodslaan en van zijne vaan *onder* de muren van Weenen, Berlijn, Londen en St. Petersburg te gaan planten. Er komt een Pruissisch huzaar, die geeft hem een knip voor den neus; *Le Coq* zet het op een zingen van den Marseilliaanschen marsch; met een komt een Kozak, die geeft hem met zijnen knoet een slag op den rug; *Le Coq* heft aan: *Allons, enfants de la patrie*; een Oostenrijksche majoor stoot hem op de buik; *Le Coq* zingt met verdubbelde woede: *Tremblez tyrans et vous perfides*; eindelijk nog komt er een Engelsche matroos, een duchtige boxer, die hem door eenen slag van zijne zware vuist de oogen doet tintelen en de tanden doet rammelen, en nu schreeuwt hij uit: *Q'un sang impur abreuve nos sillons.* Ten lange laatste komt men tot wederkeerige ophelderingen. *Le Coq* geeft geld om op de verzoening te drinken en wenscht zich geluk, van door zijne fiere houding het hoofd aan gansch Europa geboden, en den vrede met een ieder bewaard te hebben.

## NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 20. Januarij. Wij vernemen dat eerlang nieuwe muntstukken, met de beeldtenis van *Willem II*, in omloop zullen worden gebragt. Men heeft opgemerkt, dat de nieuwe Koning een anderen weg uitziet dan zijn voorganger. *Bon omen!* (*Arnh. C.*)

— Uit 's Gravenhage meldt men dat Z. M. *Willem Frederik*, graaf *van Nassau*, officiële aanzegging heeft doen geven van zijne aankomst te 's Gravenhage in den loop der maand Maart.

VLISSINGEN, den 17. Januarij. Zr. Ms. Korvet *Euridice*, alhier in 's Rijks dok tot wachtschip gebezigd wordende, zal, ten gevolge van ontvangen bevelen, eerstdaags naar Helvoet worden vervoerd, om aldaar, naar men verneemt, tot hetzelfde doel te worden gebruikt; tot heden is het niet bekend, of deze bodem door een ander zal worden vervangen; er is geen ijs op de Schelde te zien, en men hoopt, dat binnen weinige dagen de gemeenschap geheel en al geopend zal zijn. (*H. B.*)

ERRATA.

Bij het overlezen van het *gedrukte* art. III, in het laatste No. dezer Courant, getiteld: *Contracten met de Handel-Maatschappij*, ontwaarde de schrijver van hetzelve, dat hij de meerdere bate die uit de vernietiging der contracten met de H. M. dadelijk zou voortvloeijen nog TE LAAG heeft gesteld, door aan te nemen, dat dan een intrest van 5% over *negen en dertig* millioenen zou moeten betaald worden; en hij werd hiertoe verleid door de mededeeling van den heer KAUSMAN, op bladz. 24 van: »*Beschouwing* »*der Contracten*" enz. dat in art. 2 van het kapitalisatie-contract (van 1840) voorkomt de verklaring, dat Nederlands Indie aan de H. M. schuldig is eene kapitale som van 39 millioen Nederl. guldens, aan hetzelve bestuur wel en deugdelijk *voorgeschoten*.

Maar op bladz. 32 blijkt, dat onder de 5 millioen, jaarlijks gedurende 9 jaren te betalen, ook de rente der verschuldigde millioenen *begrepen zijn*; en de 6 millioen, die, boven de 39, alzoo zullen betaald worden, zouden op ver na niet toereikend zijn, om de rente van 39 millioen, over 9 jaren, en bij eene aflossing van 5 millioen jaarlijks, te bestrijden; als waartoe zou vereischt worden (gerekend, dat in 1840 de *eerste* intrest over de 39 millioen moest betaald worden, en in 1841 hetzelfde bedrag, daar in 1840 nog niet werd afgelost, en vervolgens elk jaar over 5 millioen minder,) eene totale som van *f* 10.550. — dus *f* 4.550. — MEER, dan de 6 millioen, in het het kapitalisatie-contract, bij de 39 millioen gevoegd.

Dit verschil nu, (wij lazen ergens van 7 millioen,) zal wel gevonden worden uit de baten van 1840, over welk jaar het moederland *niets* als bijdrage van den Oost schijnt te zullen trekken; maar het is toch *zeker*, dat, na vereffening van dit verschil met de Handel-Maatschappij, de Indische regering nog *eenige* millioenen minder dan *negen en dertig*, IN KAPITAAL aan de H. M. kon verschuldigd blijven; en dat dus, werden de contracten vernietigd, er nog eene *grooter dadelijke bate* dan van *f* 2,050,000. het eerste jaar en vervolgens *f* 50,000. jaarlijks meer (zoo als de schrijver slechts gesteld had,) uit zou kunnen voortvloeijen.

Het strekt DIAKENEN DER NEDERDUITSCHE GEREFORMEERDE GEMEENTE tot innig genoegen, dankbare melding te kunnen maken, van eene gift groot *f* 41, hen toegezonden door de Leden der Zangvereeniging *uit Kunstliefde* alhier, wegens een ten behoeve der Armen door Hun Ed. gehouden CONCERT, op den 20 Januarij ll., ten einde te kunnen strekken tot eene *buitengewone bedeeling* hunner zoo talrijke armen, welke bedeeling op heden zal plaats hebben. Hulde zij dan ook toegebragt aan de zoo menschlievende denkwijze dier Leden, en de zegen des Allerhoogste ruste op hen.

VLISSINGEN, 23 Januarij 1841.

Diakenen voornoemd,
MESTDAGH, Praeses.
J. B. V. SCHULTZ, Scriba.

VLISSINGEN, 21 Januarij 1841.

DIAKENEN DER ROOMSCH-CATHOLIJKE GEMEENTE TE VLISSINGEN, ontvangen hebbende voor hunne Armen, van de Leden der Zangvereeniging *uit Kunstliefde*, de som van *f* 25,23, betuigen hunne dank aan voornoemde Leden, aan diegenen die door hunne talenten, en hen die door deelneming wel hebben willen bijdragen tot ondersteuning van verarmde natuurgenooten.

# Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 22. Januarij. Sedert den 20. dezer tot heden zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Gend bestemd: Aleida, B. H. Sturmann, Riga, lijnzaad.

Voor Antwerpen bestemd:

Les Deux Soeurs, M. J. Cornelissen, Londen, stukgoederen; de beurs van Schiedam, H. J. Zeven, Livorno, stukgoederen; Cronstadt, E. Batch, Charlestown, rijst en katoen; The Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen.

Is op de helling gehaald om te repareren de Fransche brik l'Adolphe, kapitein Prat, onlangs van Cette.

# Advertentien.


* * * De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Dingsdag den 2 Februarij 1841, des voormiddags ten 10 uren, op de Haven achter het Kerkehuis publiek presenteren te VERKOOPEN:

2 SCHEEPSPOMPEN, BALKEN, WERK- en BRANDHOUT; alles afkomstig van het gesloopt wordende Brikschip *DE AREND*.

Daags vóór de Verkooping te zien.


* * * Aan de geëerde Inteekenaars, Bezoekers en Medewerkers, op het CONCERT *ten voordeele der armen* te Vlissingen, op den 20e dezer, wordt namens de Directie met dankzegging bekend gemaakt, dat de zuivere opbrengst van hunne milde bijdragen, ter som van *vier en zeventig Gulden*, aan de Diakonien der onderscheidene Gezindheden evenredig is uitgedeeld.


Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.